

ΟΡΕΣΤΗΣ

Ἐρμῆ χθόνιε, πατρῷ ἐποπτεύων κράτη, σωτήρ γενοῦ μοι ἔνμαχός τ’ αἰτουμένῳ. (.....) τύμβου δ’ ἐπ’ ὅχθο τῷδε κηρύσσω πάτρὶ ⁵ κλίνειν, ἀκοῦσαι. <— — x— —>	(fr. 1)
..... <x— —> πλόκαμον Ἰνάχω θρεπτήριον. τὸν δεύτερον δὲ τὸνδε πενθητήριον (.....) οὐ γάρ παρὸν ὄμωξα σόν, πάτερ, μόρον οὐδὲ εξέτεινα χεῖρ ἐπ’ ἐκφορᾶ νεκροῦ.	(fr. 2) 5 (fr. 3) (fr. 4)
..... τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ’ ἥδ’ ὄμήγυρις στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχιμοῖς πρέπουσα; ποίᾳ ἔνμφορᾶ προσεικάσω; πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον; ἢ πᾶτ’οι τῷμῷ τάσδ’ ἐπεικάσας τύχω χράς φερούσας νερτέροις μειλίγματα; οὐδέν ποτ’ ἄλλο· καὶ γάρ Ἡλέκτραν δοκῶ στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τείσασθαι μόρον πατρός, γενοῦ δὲ ἔνμαχος θέλων ἐμοί. Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκποδῶν, ώς ἀν σαφῶς μάθω γυναικῶν ἡτις ἥδε προστροπή.	10 15 20

Metr.: →——, x:—v:—, x—v—ll. tribr. pro iamb.: vv. 1 χθόνιε, 6 (2x) <—> πλόκαμον Ἰν., 13 πότερα. an. pro iamb.: v. 20 Πυλάδη. ‘correptio Attica’ quae dicitur: vv. 4 πάτρὶ, 6 <—> πλόκαμον, 9 νέκροῦ, 13 πῆμᾶ προσκυρεῖ, 17 λυγρῷ, 21 ἥδε προστροπή. non respicitur: v. 14 πᾶτ’οι.

anno 458 a.C. fabula acta est. fabulae argumentum et dramatis personarum catalogus et prologi pars maior desunt in lacuna (Ag. 310-1067 et Ag. 1156-Ch. 10: primus agnovit Robortello) cod. unici M (*Laurentianus* 32,9: X/XI saec.), cui accedit eiusdem apographon Guelf. (*Guelferbytanus Gudianus* gr. 88). (1-3, 4s.) Ar. Ra. 1119-1176 (1-3: 1126-1128 = 1138 + 1152s., cf. 1156; 4s.: 1172s.) (I) EY. καὶ μὴν ἐπ’ αὐτοὺς τοὺς προλόγους σοι τρέψομαι, / ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μέρος / πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ. / [ἀσαφῆς γάρ ἦν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.] / ΔΙ. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιῶς; EY. πολλοὺς πάνυ. / πρῶτον δέ μοι τὸν ἔξ Ορεστείας [*schol. intermg. ad l.* τὰς χοηφόρους] λέγε. / ΔΙ. ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ λέγε’, Αἰσχύλε. / AI. “Ἐρμῆ-κατέρχομαι” — / ΔΙ. τούτων ἔχεις φέγειν τι; EY. πλεῖν ἢ δώδεκα. / AI. ἀλλ’ οὐδὲ πάντα ταῦτα γ’ ἔστ’ ἀλλ’ ἢ τοία. / EY. ἔχει δ’ ἔκαστον εἴκοσίν γ’ ἀμαρτίας. / ΔΙ. Αἰσχύλε, παρασινῶ σοι σιωπᾶν. εἰ δὲ μῆ. / πρὸς τοισὶν ιαμβείσισι προσοφείλων φανεῖ. / AI. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ’; / ΔΙ. ἐὰν πειθῇ γ’ ἐμοί. / EY. εὐθὺς γάρ ήμάρτηκεν οὐράνιον ὄσον. / AI. ὁρᾶς ὅτι ληρεῖς. EY. ἀλλ’ δόλιγον γέ μοι μέλει. / AI. πῶς φῆς μ’ ἀμαρτεῖν; EY. αἰδήσις ἔξ ἀρχῆς λέγε. / AI. “Ἐρμῆ-κράτη”. / EY. οὐκον Ὁρέστης τοῦτο ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει / τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος; AI. οὐκ ἄλλως λέγω. / EY. πότερος οὖν τὸν Ἐρμῆν, ώς ὁ πατήρ ἀπώλετο / αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικίας χερὸς / δόλοις λαθοαίσις, ταῦτ’ ἐποπτεύειν ἔφη; / AI. οὐ δῆτ’ ἐκεῖνος, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον / Ἐρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κάδηλου λέγων / ὅτι πατρῶν τοῦτο κέκτηται γέρας. / EY. ἔτι μεῖζον ἔξημαρτες ἢ γάρ βουλόμην. / εἰ γάρ πατρῶν τὸ χθόνιον ἔχει γέρας — / ΔΙ. οὔτω γ’ ἀν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος. / AI. Διόνυσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθρημίαν. / ΔΙ. λέγε’ εἴτερον αὐτῷ· σὺ δ’ ἐπιτίχει τὸ βλάβος. / AI. “σωτήρ-κατέρχομαι” — / EY. δις ταύτων ἡμῖν εἴπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος. / AI. πῶς δίς; EY. σκόπει τὸ ὄχμ̄· ἐγὼ δέ σοι φράσω. / “ἥκω-γῆν”, φησι, “καὶ κατέρχομαι”. / ἡκεῖν δὲ ταύτων ἔστι τῷ κατέρχομαι. / ΔΙ. νὴ τὸν Δί’, ὕσπερ γ’ εἰ τις εἴποι γείτονι / “χρῆσον σὺ μάκτρων, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον”. / AI. οὐ δῆτα τοῦτο γ’, ὃ κατεστωμαλμένε / ἀνθρωπε, ταῦτ’ ἔστ’, ἀλλ’ ὅριστ’ ἐπῶν ἔχον. / EY. πῶς δή; δίδαξον γάρ με καθ’ ὅτι δὴ λέγεις. / AI. ἐλθεῖν μὲν εἰς γῆν ἔσθ’ ὅτα μετή πάτρος. / χωρὶς γάρ ἄλλες συμφροῦς ἐλήλυθεν· / φρεύγων δ’ ἀνήρ ἤκει τε καὶ κατέρχεται. / ΔΙ. εῦ νὴ τὸν Ἀπόλλων. τί σὺ λέγεις, Εὐριπίδη; / EY. οὐ φημι τὸν Ὁρέστην κατελθεῖν οἰκαδε· / λαθόρ γάρ ἦλθεν οὐ πιθῶν τοὺς κυρίους. / ΔΙ. εῦ νὴ τὸν Ἐρμῆν. δ’ τι λέγεις δ’ οὐ μανθάνω. / EY. πέραινε τοίνυν ἔτερον. ΔΙ. ίθι πέραινε σὺ, / Αἰσχύλε, ἀνύσας· σὺ δ’ εἰς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε. / AI. “τύμβου-/άκοῦσαι” — EY. τοῦδ’ ἔτερον αἰδήσις λέγει, / κλίνειν, ἀκοῦσαι, ταύτων ὃν σαφέστατα. / AI. τεθνήκόσιν γάρ ἔλεγεν, ὃ μόχθηρε σύ, / οἵς οὐδὲ τοὶς λέγοντες ἔξινονύμεθα. Cf. *schol. vet. Ar. Ra. 1126 πατρῷ* ἐποπτεύων: τὸ πατρῷα κεκίνηκε τὴν ἀμφιβολίαν. ἦτοι γάρ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς Ὁρέστης φησίν, ἢ τὰ καθ’ Ἄδου λέγει πατρῷα κράτη τοῦ Ἐρμοῦ, καθ’ ὃ καὶ χθόνιος ὁ Ἐρμῆς, ὃ ἐκ πατρὸς ἔχων τὰς ἐν τῷ κόσμῳ φασιλείας ἐπιτηρεῖν. δέον δὲ εἰπεῖν πατρῷόθεν, πατρῷα εἴτε πρὸς τὸ κράτη. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ, “πατρῷόν τοῦτο κέκτηται γέρας”, *ibid.* 1127 σωτήρ γενοῦ μοι: ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀγῶνος, ὃν ἀγωνίζομαι, θέλων τιμωρῆσαι τῷ πατρῷ, *ibid.* 1144 Ἀρίσταρχος δέ φησι τῶν ἐξηγήσεων τοῦ στίχου τὴν προτέραν κατὰ τὸν ποιητὴν εἴναι, ἦν ὁ Εὐριπίδης ἔφη. τὰ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς κράτη ἐποπτεύων, δὲς κρατηθεὶς ὑπὸ τῶν περὶ Αἴγισθον ἀπώλετο. caret M. (6s.) *schol. BDEGQ* Pind. P. 4,145 (II) οὐ δὲ κομῆν πλόκων αμοι: οὐδὲ τὴν πρώτην κόμην εἰς ἀπαρχὴν τοῖς θεοῖς ἐκείρατο, ἀλλ’ ως Ἀχιλλεὺς νέος ἦν πρωτοκόμης (II. XXIII 144). *BEGQ* “Σπερχεῖ”, ἀλλως σοί γε πατήρ ἥρησατο Πηλεύς”. καὶ παρ’ Αἰσχύλῳ· “πλόκαμον-πενθητήριον”, Ὁρέστης φησὶ τῷ Αγαμέμνονι. τὰς γάρ

πρώτας κόμας τοῖς ποταμοῖς οἱ ἀρχαῖοι ἀπεκείσθησαν, σύμβολον τοῦ ἐξ ὕδατος εἶναι πάντων τὴν αὔξησιν. Cf. Eust. 165,6s. τηνικαῦτα γάρ πλόκαμον κείσαντες ἀνετίθουν Ἀπόλλωνι κουροτρόφῳ καὶ ποταμοῖς, καθάπερ ὁ Ὄμηρος ἵστορήσει ἐν τοῖς ἑέῆς, καὶ ἦν οὗτος μὲν ὁ πλόκαμος “θρεπτήριος” κατὰ τὸν Αἰσχύλον, πενθητήριος δὲ ὁ ἔτερος, Id. 1194,54s. οἱ τρέφοντες κόμην ἐκείσθησαν ποτε αὐτήν, καὶ οὐ μόνον ἐπὶ πένθει, ὅπερ ἐπὶ Πατρόκλῳ γίνεται, ἀλλὰ καὶ ἄλλως ἐπὶ ἀνατροφῇ. πλόκαμος γάρ κούρωμος ὁ μέν τις ἦν κατὰ τὸν εἰπόντα θρεπτήριος, ὁ δὲ θρηνητήριος. caret M. (8s.) schol. A Eur. Alc. 768 (III) οὐδὲ ἑξέτεινα χεῖρος: σεσημείωται διτὶ καὶ Αἰσχύλος ὡς γινόμενον τοῦτο συνίστησιν ἐν ταῖς Χοντρόδοις, τὸ ἐκτείνειν τὰς χεῖρας. λέγει δὲ Ὁρέστης “οὐ γὰρ—νεκροῦ”: — ἄλλως: οὐκ ἑξέτεινα, φησί, τὴν χεῖρα ἐν τῷ θρηνεῖν διὰ τὸ ἀσχοληθῆναι. ἔθος γάρ ἦν ἐκτείναι τὰς χεῖρας ὅταν ἐκφορὰ νεκροῦ γίνηται. caret M. (10-21) M. (11) Cf. Eust. ad II. XXII 13 Αἰσχύλος πέπλους μελαγχίμους φησίν. (13) Cf. schol. in cod. M ἀντὶ τοῦ πῆμα νέον (post νέον <προσεγγίζει> add. Frey cl. Hesych. π 3833 H. προσκυρεῖ· προσεγγίζει: «iungendum esse docet πῆμα νέον, non προσκυρεῖ νέον» Paley: «the scholiast found in some text the misreading πῶτερα δόμοισι πῆματος κυρεῖ νέον; (or δόμοις τι)» Tucker, cl. Ag. 841 πῆματος τρέψαι pro πῆμα ἀποτρέψαι).

|| fr. 1-2 primus rec. Canter | inter h.frr. . . βιαίως ἐκ γυναικείας χερός / δόλοις λαθραίοις . . . ἀπώλετο (vel δόλοις λαθραίοις ούμὸς δόλωνται πατήρ. / τύμβου κτλ. : δ. λαθρ. <δυσκλεής τ’> ἀπ. Thiersch) e Ar. scholio inseruit Hermann, quod indidem fragmento sine verbis (θέλων τιμωρῆσαι τῷ πατρῷ) anteposito rec. West (cll. Ag. 1230, 1495s., Ch. 549, 556, 888), qui e.g. prop. Ἐρμῆ-κατέρχομαι / <Ἀργεῖον οὐδᾶς χρόνιος ἐκ φυγῆς, ὅπως / πατρὸς γένωμαι ξὸν θεοῖς τιμάοδος, / ὃς δὴ> βιαίως κτλ.: Ἐρμῆ-κατέρχομαι / <πατρῷον Αργονοῦς οὐδᾶς ἐκ ξένης φυγῆς / τλήμων Ὁρέστης> Wilamowitz: Ἐρμῆ-κατέρχομαι / <τλήμων Ὁρέστης, κρυπτὸν ἐσβαλὼν πόδα, / οὐ δὲ> βιαίως ἐκ γυναικείας κτλ. Hermann: Ἐρμῆ-κατέρχομαι / <χρησμῷ κελευσθεὶς Λοξίου μεγασθενεῖ / ὅσπερ προφήτης ἐστὶν ὑψίστου Διός> Tucker | post ἀπώλετο sic intellegendum esse censuit West: «tu igitur, Mercuri, precor, permitte ut is mihi ex Orco oboediat atque adsit» || 2 ξύμμαχος τ’ I(U) : σύμμ. τ’ I(cett.) || 5 κλίνειν I : κλίνειν Wilamowitz, quod rec. West | post ἀκοῦσαι e.g. <καὶ τὸν μὲν ὄφτι, γῆς ὑπερβαλὼν ὄφους, / ἔδωκα> πλόκαμον κτλ. post Tucker Supp. West: <δ’ εἰ φέρω κόμης ἐμῆς / πρῶτον γε> Bothe: <φέρω δὲ> πλόκαμον Erfurdt, Paley || fr. 3 primus rec. Stanley, fr. 4 primus rec. Dindorf | inter h.frr. <ἐν κραταιλέῳ πέδῳ> ex Eur. El. 534s. (πῶς δ’ ἀν γένοιτ’ ἀν ἐν κραταιλέῳ πέδῳ / γαίας ποδῶν ἔκμακτον;) inseruit West, qui e.g. prop. <τίθημι γαίας ἐν κραταιλέῳ πέδῳ>: <ῶδε ἐν χρόνῳ μέν, ἀλλ’ ὅμως τιμῶν τάφον> susp. Tucker || 8 παρὸν ὄφωξα Dindorf: παρόμωξα III || 9 χεῖρ, edd.: -ρα III || 10 ante h.v. <έα> Supp. Dindorf || 13 πῆμα M : πτῶμα Tournebus, quod rec. Blomfield || 15 φρονύσας M : -σαις Lobel, quod recc. edd. pl. | μειλίγματα Casaubon: -μαστὶ M, quod def. Tucker || 17 τὴν M : τήνδ’ susp. Blomfield || 18 τείσασθαι Kirchhoff: τίσ. M || 19 δὲ M : τε Blaydes | ξύμμαχος (cl. v. 2) Porson: σύμμ. M | totum prologum sic e.g. scripsit West (1985): Ἐρμῆ-κατέρχομαι. / <Ἀργεῖον οὐδᾶς, τοῦτο βουληθεῖς, ὅπως / πατρὸς γένωμαι ξὸν θεοῖς τιμάοδος, / ὃς δὴ> βιαίως ἐκ γυναικείας χερός / δόλοις λαθραίοις <δυσκλεῆς τ’> ἀπώλετο / <καὶ νῦν κάτω πρός αὐτὸν οὖς ἔρω λόγους / πόθμευσον, Ἐρμῆ, καὶ κατὰ χθονός περ ὄν / κλύοι λέγοντος οἴας καὶ χαίροι κλύον> / τύμβου δ’ ἐπ’ ὄχθω τῶδε κηρύσσω πατέρι / κλύειν, ἀκοῦσαι. <σὸς δὲ ποῖς πάρει> ὅδε, / τλήμων Ὁρέστης, χρόνιος ἐκ φυγῆς μολών / αὐθῆτις πρὸς Αργονοῦς τήνδε φιλτάτην χθόνα. / καὶ τὸν μὲν ὄφτι, γῆς ὑπερβαλὼν ὄφους, / ἔδωκα> πλόκαμον Ἰνάχω θρεπτήριον / τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον / <τίθημι γαίας ἐν κραταιλέῳ πέδῳ, / τὸν σὸν πάτερ πρὸς τύμβον, ὃς ἐμῆς χερός / δέχῃ χρόνῳ γοῦν τήνδε τιμαλφῆ χάριν> / οὐ γὰρ παρὸν ὄφωξα σόν, πάτερ, μόρον / οὐδὲ ἑξέτεινα χεῖρος ἐπ’ ἐκφορᾷ νεκροῦ. / <ἄλλ’ ὁ κράτιστον ὄν ποθ’ Ἑλλήνων σέβας, / εἴπερ μέλει σοι παῖδος εὐκλείας τε σῆς / καὶ δωμάτων, ἄρησον εὐμενεῖ φρενί, / ὡς σοῦ γένωμαι πανδίκως τιμάοδος / καύτὸς πατρόφοις ἐνδυναστεύσω δόμοις. / ἔα· / τί χρῆμα—προστροπή, nulla mentione facta de Pylade, ad quem igitur ex abrupto in v. 20 Orestes adloqueretur.

Ermete di sotterra, che sorvegli il potere paterno,
sii tu mio salvatore e mio alleato, mentre io qui ti invoco:
perché sono arrivato a questa terra, reduce dall'esilio

.....
e sopra il tumulo di questa tomba chiedo forte a mio padre
di ascoltarmi, esaudirmi

.....
all'Inaco il ricciolo che si offre per la crescita,
e per secondo questo, il ricciolo che si offre per un lutto.

.....
Non ero io presente a singhiozzare, padre, sulla tua morte,
e non tesi le mani al feretro che ti portava, morto.

.....
Che cosa veggo mai? Che cosa è questa accolita confusa
di donne, che s'avanza, con lunghi manti colorati in nero,
ormai visibile? Quale sciagura io debbo immaginare?

Forse un nuovo dolore è giunto per gettarsi sul palazzo,
o debbo invece ravvisare in loro quelle che al padre mio
recano libagioni, che placano e deliziano i defunti?

Proprio questo, e nient'altro: vedo infatti, mi pare, pure Elettra,
la mia cara sorella, che s'avanza, e di lutto e cordoglio
fa visibile mostra. O Zeus, concedimi di vendicare
la morte di mio padre, e siimi tu alleato, e di buon grado.
Traiamoci in disparte, che io possa capire chiaramente,

Pilade, cosa sia questo rito di donne in processione.

|| 1 Ch. 123-126 κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω, / <ἄροηζον,> Ἐρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ / τοὺς γῆς
ἔνερθε δαιμόνας κλύειν ἑμάς / εὐχάς, πατρῷών δωμάτων ἐπισκόπους, 722-729 ὁ πότνια χθών καὶ πότνι¹
ἀκτή / χώματος, ἡ νῦν ἐπὶ νονάρχῳ / σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ, / νῦν ἐπάρηζον· / νῦν γὰρ
ἀκμάζει Πειθὼ δολίων / ξυγκαταβῆναι, χθόνιον δ' Ἐρμῆν / καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι / ξιφοδηλήτοισιν
ἀγῶστιν, fr. **273a,7s. R. Χθόνα δ' ὡγυγίαν ἐπικεκλόμενος / χθόνιον θ' Ἐρμῆν πομπὸν φθιμένῳ, Soph. Ai.
831s. καλῶ δ' ἄμα / πομπαῖον Ἐρμῆν χθόνιον εῦ με κοιμίσαι, El. 110-112 ὁ δῶμ' Ἄιδους καὶ Περσεφόνης, / ὁ
χθόνι² Ἐρμῆ καὶ πότνι³ Ἀρά, / σεμναὶ τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες, Eur. Alc. 743s. πρόφρων σε χθόνιος θ' Ἐρμῆς /⁴
Ἄιδης τε δέχοιτ⁵ | parodice Hippo. fr. 2 Dg.² Ἐρμῆ κυνάγχα, Μηνονίτι Κανδαῦλα, / φωδῶν ἐταῖρε, δεῦρο μοι
σκαπερδεῦσαι, fr. 42 Dg.² Ἐρμῆ φίλ⁶ Ἐρμῆ, Μαιαδεῦ, Κυλλήνει, / ἐπευχομαί τοι, κάρτα γὰρ κακᾶς ὅιγδ⁷ /
καὶ βαμβαλύζω | Ag. 810s. πρότων μὲν Ἀργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους / δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους /
νόστου | *utrum verbum ... praebent e.g. Ag. 1590, Soph. Ph. 1235, 1314, Eur. Ba. 261 | ad ptc. vocativum vd. Ch.*
382s. Ζεῦ Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων / ὑστερόποινον ἄταν | ἐποπτεύειν (semper -⁴x-⁵) 9x ap. Aesch.: cf. e.g.
Ag. 1578s. (Aegisthus) φαίην ἀνὴρ νῦν βροτῶν τιμάροους / θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη, Ch. 489
(Orestes) ὁ γαῖ⁸, ἀνες μοι πατέο⁹ ἐποπτεύσαι μάχην, Ch. 985s. (Orestes) ὁ πάντ¹⁰ ἐποπτεύων τάδε / Ἡλιος,
Ch. 1063s. (chorus) ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ σ' ἐποπτεύων πρόφρων / θεὸς φυλάσσοι καιροίσι συμφοραῖς, Eu.
224 (Apollo) δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ¹¹ ἐποπτεύσει θεά | ad κράτη = 'potestas' vd. e.g. Aesch. Supp. 393, Soph.
Ant. 60, 166, 173, 485, OT 586 | 2 cf. v. 19 γενοῦ δὲ ἔνμμαχος θέλων ἐμοὶ | Archil. fr. 108,1s. W.² κλῦθ¹² ἄναξ
Ἡφαιστε, καί μοι σύμμαχος γονονυμένῳ / ἵλαος γενέο, Sapph. fr. 1,28 V. (ad Aphroditem) σύμμαχος ἔσσο |
ἔνμμαχ. vel σύμμαχ. (-³~⁴) 7x ap. Aesch., 7x ap. Soph., 37x ap. Eur. | Soph. Tr. 1064 ὁ παῖ, γενοῦ μοι ποῖς
ἐτήτυμος γεγώς, Ar. Nu. 107 γενοῦ μοι (-²x) | Ch. 479s. πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικῆς θανών, / αἰτούμενῳ
μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων | Ag. 1 θεοὺς μὲν αἰτῶ | Soph. Ph. 63 αἰτουμένῳ (x-⁵~⁶), aliter αἰτουμ. (x-¹~²)
semper in tragicis | de adlocutione ad socium cf. et Ch. 245, 456, 460, 476-478, 497 (Orestes ad patrem) ἥτοι δίκην
ἴαλλε σύμμαχον φίλοις || 3 ἥκειν simul ac κατέρχεσθαι inusitatum (vd. Ar. parodiam et Lys. In Hippoth. fr. 3,4
Medda), sed cf. Od. XXIV 237 ὡς ἔλθοι καὶ ἕκοιτ¹³ ἐς πατρίδα γαῖαν | ἦκ. γάρ in initio 2x ap. Aesch. (hic et Ag.
522), 5x ap. Soph., 6x ap. Eur. (2x El., 2x Or.) | κατέρχομαι saepe de exsulum reditu dicitur: e.g. Ag. 1647 et Eu.
462 (de Oreste), Soph. OC 601, etc. | Phryn. TrGF 3 F 5,1 εἰς γῆν τήνδ(ε) (-²x-³) || 4 Pers. 647s. ἦ φίλος ἀνήρ,
φίλος ὄχθος· / φίλα γὰρ κέκενθεν ἥθη, 659 ἔλθ¹⁴ ἐπ¹⁵ ἄκρον κόρυμβον ὄχθου, Eur. Hel. 842 τύμβου 'πὶ νῶτοις
σὲ κτανῶν ἐμὲ κτενῶ, 984s. τύμβου 'πὶ νῶτοις τοῦδ¹⁶, ἵν¹⁷ αἴματος ὁσαὶ / τάφου καταστάζωσι | ad motum vd.
Ch. 501 ἐφημένους τάφῳ, necnon II. IV 177 τύμβῳ ἐπιθρόσκων Μενελάου κυδαλίμοιο, Ar. Th. 886-888 ΚΗ.
τόδ¹⁸ ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ¹⁹, ἐφ²⁰ ὁ καθήμεθα. / ΓΥ. Β κακῶς ἄρ²¹ ἔξολοιο, —κάξολει γέ τοι, — / ὄστις γε τολμᾶς
σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν | τύμβ. in initio 2x ap. Aesch., 5x ap. Soph., 18x ap. Eur., 1 ap. Mosch. | Ch. 1026s. ἔως δ'
ἔτ²² ἔμφρων εἰμί, κηρύσσω φίλοις, / κτανεῖν τέ φρημι μητέο²³ οὐκ ἄνευ δίκης, fr. 47a,766 R. []-παντὶ κηρύσσω
στρατῷ | ad κηρύσσειν 'invocare' (τίνο + inf.), vd. Ch. 124 (cum κλύειν: cf. supra), 'iubere' (τίνι + inf.), cf. Pind.
P. 4,200s. κάρυξε δ' αὐτοῖς / ἐμβαλεῖν: sed Orestes per Hermetem hic κηρύσσει (vd. vv. 124s.). ad κῆρυξ ε
tumuli aggere locutus vd. e.g. Eur. El. 708, Verg. Aen. V 44 | πατέο in fine 12x ap. Aesch. (9/10x in Orestiade), 20x
ap. Soph., 41x ap. Eur. || 5 Ag. 680 τοσαῦτ²⁴ ἀκούσας ἵσθ τάληθῆ κλύων, Pr. 448 κλύοντες οὐκ ἥκουν, Soph. fr.
314,139 R.² (Silenus) καλῶς ἀκούσομ²⁵ οὐδενὸς φωνὴν κλύων, Eur. Ph. 919 οὐκ ἔκλυνον, οὐκ ἥκουντα | de
(ex)audiendis precibus κλύειν dicitur in Ch. 125, 139, 157, 332, 399, 476, 802, ἀκούειν in 459, 500, 508 | ad
asyndeton vd. Ch. 289 κινεῖ ταράσσει || 6 de comis tonsis et ad flumina vel ad defunctos consecratis cf. Il. XXIII
140-153, Pind. P. 4,82s. οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερθέντες ὄφοντ²⁶ ἀγλαοί, / ἀλλ' ἄπαν νῶτον καταίθυσσον, Eur.
Ba. 494 ιερὸς ὁ πλόκαμος· τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω | Hes. Op. 187s. οὐδέ κεν οἵ γε / γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ
θρεπτήριος δοῖεν, Soph. OC 1262s. ἀδελφά δ', ὡς ἔοικε, τούτοισιν φροεῖ / τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια
| Ch. 545 καὶ μαστὸν ὄμφρεχασκ²⁷ ἐμὸν θρεπτήριον | πλόκαμ. (-²~³) ap. Aesch. fr. 313 R., 2x ap. Eur. | Eur. Or.
932 Ἰνάχου (-³~⁴) || 7 τὸ(v) δεύτερον in initio 1x ap. Aesch. (hic), 1x ap. Soph. (Ph. 1439), 5x ap. Eur., 1x ap.
Achae. (TrGF 20 F 17,2) | Eur. Supp. 973s. πένθιμοι / κουρσά, Ph. 322-324 δόθεν ἐμάρτιν τε λευκόχροα κείρομαι /
δακρυόδεσσ²⁸ ἀνεῖστα πένθει κόμαν, / ἀπεπλος φραέων λευκῶν, τέκνον | πενθητήριος πονυμ ut vid. (cf. Ion
TrGF 19 F 54,2, necnon πενθητήριον ap. Aesch. Pers. 946, Th. 1067) | ad (tragicum) omoeoteleuton θρεπτήριον ~
πενθητήριον vd. Soph. Ai. 1085s. ἡδώμεθα ~ λυπώμεθα, necnon Aesch. Ch. 117s., 900s. || 8 Ch. 445s. (Electra)
ἔγω δ' ἀπεστάτουν / ἀτιμος, οὐδὲν ἀξία | Eur. (Hyps.) fr. 757,883 (52) K. οὐ γάρ ποτ²⁹ εἰς τόδ³⁰ ὄμμ³¹ <ἄν>
ἔβλ[ε]ψας παλόν, Soph. El. 517 οὐ γάρ πάρεστ³² Αἴγισθος (οὐ γάρ in initio persaepe in tragicis) | Ch. 1014 νῦν
αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμάζω παλόν | παροῖν (-²) 2x ap. Aesch., 3x ap. Soph., 4x ap. Eur., 1x ap. Trag. adesp.
(TrGF 517) | Soph. Tr. 932 ὄμμαξεν (-³~⁴), aliter ὄμμαξ, semper in initio | Soph. Ai. 996s. ὁ φίλατ³³ Αἴας, τὸν
σὸν ὡς ἐπησθόμην / μόρον | μόρ. (-⁶) 22x ap. Aesch. (14x in Orestiade, 5x in Ch.), 1x ap. Lyc. (64), 4x ap. Trag.
adesp. || 9 Eur. Alc. 768s. (servus) οὐδ³⁴ ἔξετεινα χεῖρ³⁵ ἀποιμάζων ἐμήν / δέσποιναν, 422 ἀλλ³⁶, ἐκφροὴν γάρ
τοῦδε θήσομαι νεκροῦ, cf. Supp. 772 ἀλλ³⁷ εἶμ³⁸ ἵν³⁹ αἴωρ χεῖρ⁴⁰ ἀπαντήσας νεκροῖς | ἔξετειν. (-¹~²) hic et ap.
Eur. Alc. l.c. tantum, (-²~³) 3x ap. Aesch., 2x ap. Eur. | νεκρ. in fine persaepe in tragicis || 10-12 Supp. 234-237
ποδαπὸν δύμιλον τόνδ⁴¹ ἀνελλήνοστολον / πέπλοισι βαρβάροισι κάμπτυκάμασι / χλίοντα προσφωνοῦμεν: οὐ
γάρ Ἀργολίς / ἐσθῆτης γυναικῶν οὐδ⁴² ἀφ⁴³ Ἐλλάδος τόπων, 932s. πᾶς φῶ, πρὸς τίνος τ⁴⁴ ἀφαιρεθεῖς / ἤκειν
γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον; Eu. 1025-1029 δύμμα γάρ πάσης χθονός / Θησῆδος ἔξικοιτ⁴⁵ ἀν, εὐκλεής λόχος /
παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων, / / φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασ / τιμᾶτε,
Eur. Ph. 371-373 ἀλλ⁴⁶, ἐκ γάρ ἀλγοντ⁴⁷ ἀλγος αὐλ, σὲ δέρκομαι / κάροις ξυρῆκες καὶ πέπλους μελαγχίμους /
ἔχουσαν: οἵμοι τῶν ἐμῶν ἔγω κακῶν | ad στείχειτ-πρέπουσαν vd. vv. 17s. στείχειν-πρέπουσαν, hic de ὄμήγυρις
... γυναικῶν illic de Electra sorore || 10 τί χρῆμα (-¹~²) 1x ap. Aesch., 3x ap. Soph., 29x ap. Eur. | Soph. El. 1475
οἵμοι, τί λεύσσω;, Eur. Or. 385 ὁ θεοί, τί λεύσσω; τίνα δέδοσκα νερότερων; Ba. 1280 ἔα, τί λεύσσω; τί
φέρομαι τόδ⁴⁸ ἐν χεροῖν, Trag. adesp. TrGF F 649,13 ΚΑ. ἔα ἔα· τί λεύσσεσ; (-λεύσσε) 2x ap. Aesch., 9x
ap. Soph., 14x ap. Eur. | ad τί ... τίς vd. Ag. 1306 τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;;, Pr. 561 τίς γῆ;
τί γένος; τίνα φῶ λεύσσω; Prat. TrGF 4 F 3,1, Soph. Ai. 920, Ant. 248, OT 954 οὗτος δὲ τίς ποτ⁴⁹;
ἐστί, καὶ τί μοι λέγει;, Ph. 1242, OC 887 τίς ποτ⁵⁰ ή βοή; τί τούργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ, fr.
314,120 et 399, 355,1 R.², Eur. Alc. 530, HF 965, 1134, IT 1072, Hel. 541, 656 τί φῶ; τίς ἀν τάδ⁵¹ ἥπισεν
βροτῶν ποτε;, Ph. 390, Or. 395 τί χρῆμα πάσχεις; τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσους;;, 849 οἵμοι τί χρῆμ⁵² ἔδρασε; τίς

δ' ἐπεισέ νιν; IA 825, *Trag. adesp.* *TrGF* F 160a,1 | ὥμηγυρος Homericum (*Il.* XX 142, *H. Hom. Cer.* 484, *Ap.* 187, *Merc.* 332 σπουδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὥμηγυρον ἦλθε) et lyricum (*Pind. I.* 7,46); in fine et in *Ag.* 4 ἀστρον κάτιοδα νυκτέρων ὥμηγυρον || 11 στειχ. in initio persaepe in tragicis (στείχει 3x ap. Aesch., 8x ap. Eur., 1x ap. *Trag. adesp.* *TrGF* F 415) | γυναικῶν (~⁻²x) 13x ap. Aesch., 7x ap. Soph., 27x ap. Eur., 1x ap. *Trag. adesp.* (*TrGF* F 327s) | φᾶρος de muliebri veste dicitur e.g. ap. *Od.* V 230, *Hes. Op.* 198 λευκοῖσιν φάρεσσι καλυψαμένω χρόα καλὸν (Αἰδώς et Νέμεσις); φᾶρος semper ap. Aesch., φᾶρος ap. Soph., utrumque ap. Eur. (cf. *Ion* 887-889 ἦλθες μοι χρυσῷ χαίταν / μαρμαρόων, εῦτ' ἐξ κόλπους / κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον) | μελάγχιμος tragicum: in fine ap. *Pers.* 301, *Supp.* 719s. π ο ρ ι π ο υ σ ι δ' ἄνδρες νήιοι μ ε λ α γ χ ί μ ο ις / γυίοισι λευκῶν ἐκ π ε π λ ω μ α τ ων ιδεῖν, fr. 116,1 R., Eur. *Ph.* 372 πέπλους μελαγχίμους || 12s. vd. alliterationem πρέπουσα; ποίᾳ ξυμφορῷ προσεικάσω; / πότερα δόμοισι πήμα προσκυρεῖ νέον || 12 *Th.* 124s. ἐπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ / δομυσσοῖς σαγανᾶς, Eur. *Alc.* 512 τί χρῆμα κουρῷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις, *Supp.* 1056 ὡς οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πένθιμος πρέπεις ὄρᾶν, *Hel.* 1204 Ἀπολλόν, ώς ἐσθήτη δυσμόρφῳ πρέπει | πρέπ. in initio 13x (6x ptc.) ap. Aesch. (5/5x in *Ch.*), 2x ap. Soph., 6x ap. Eur. (3x ptc.), 1x (ptc.) ap. Criti. (*TrGF* 43 F 7,9) | ποι. ξυμφ. vel συμφ. (~⁻²x⁻³₁⁻⁴) ap. Eur. *Held.* 73s. εἴα ἔα· τίς ἡ βοὴ βωμῷ πέλας / ἔστηκε; ποίαν συμφορὰν δεῖξει τάχα;, *IT* 549 (Iphigenia) τέθνηκε; ποίᾳ συμφορᾷ; τάλαιν' ἐγώ, *Ph.* 1324 (Creon) ποῖ κάπι ποίαν συμφοράν; σήμινέ μοι | *Ag.* 1131 κακῷ δέ τῷ προσεικάζω τάδε, (*Eur.*) *Rh.* 696 τίνι προσεικάζω; || 13s. πότερα ... ἦ 5x (Πότερα ... / ἦ ... hic) ap. Aesch., 7x (1x) ap. Soph., 20x (2x) ap. Eur. || 13 *Ag.* 864s. καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ / κακίον ἄλλο, π η μ α λάσκοντας δ ὅ μ ο ις | Soph. *Tr.* 1275-1277 λέπιον μηδὲ σύ, παθέν', ἀπ' οἴκων, / μεγάλους μὲν ιδούσα νέους θανάτους, / πολλὰ δὲ πήματα <καὶ> καινοπαθῆ, Eur. *Hec.* 674s. (serva) ἦδ' οὐδὲν οἶδεν, ἄλλά μοι Πολυξένην / θρηνεῖ, νέων δὲ πημάτων οὐχ ἄπτεται | δόμοισι(v) (~⁻²x) 4x ap. Aesch. (1/7x in *Ch.*), 4x ap. Soph., 12x ap. Eur. | προσκυρο. in tragicis hic tantum et ap. Soph. *OT* 1297-1299 ὃ δεινὸν ιδεῖν πάθος ἀνθρώποις, / ὃ δεινότατον πάντων ὅστ' ἐγώ / προσέκυρος ἦδη, sed vd. e.g. (*Eur.*) *Rh.* 745s. κακὸν κυρεῖν τι Θρηκίῳ στρατεύματι / εἴοικεν | νέος in fine persaepe in tragicis || 14s. Eur. *Alc.* 611-613 καὶ μὴν ὄρῳ σὸν πατέρα γηραιῷ ποδὶ / στείχοντ', ὀπαδούς τ' ἐν χεροῖν δάμαρτι σῆ / κόσμον φέροντας, νερτέρων ὄγάλματα || 14 Soph. *El.* 663s. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῷ / κεινου; πρέπει γάρ ὡς τύραννος εἰσօρᾶν, πεπον Soph. *Supp.* 287-289 καὶ τὰς ἀνάνδρους χρεοβόρους Αμαζόνας, / εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάροτ' ἀν ἥκασα / ύμᾶς | *Ag.* 1591-1593 (Aegisthus) Ἀτρεύς, προθύμως μᾶλλον ἡ φίλως πατοὶ / τῷμῷ, χρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν / δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν | πατό. ap. Aesch. trimetros in *Pers.* 609, *Th.* 70 et *Pr.* 969 tantum | τῷμῷ (~⁻²x) 1x ap. Soph. (*Tr.* 445), 2x ap. Eur. | ἐπεικ. (~⁻⁴x⁻⁵) 3x ap. Aesch. (semper in *Ch.*), 2x ap. Soph. | τύχω in fine 6x ap. Eur. (2x praec. ptc.) || 15 *Pers.* 609s. (regina) ἐστειλα, παιδὸς π α τ ζὶ πρευμενῆς χ ο ἄς / φέροι υ σ', ἀπερ ν ε κ ρ ο ἵσι μ ει λ ι κ τ ήρ οι α, 619s. ἄλλ', ὁ φίλοι, χ ο α ἵσι τ α ἵ σ δ ε ν ε ρ ο τ έ ω ν / ύμνους ἐπευφημεῖτε, cf. Eur. *Hec.* 527-529 πληρες δ' ἐν χεροῖν λαβών δέπας / πάγχρυσον αἴρει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως / χ ο ἄς θανόντι π α τ ζ ι, *Or.* 96 (Electra) κόμης ἀπαρχάς καὶ χοὰς φέρουστ' ἐμάς, 1321s. (*Hermiona* ὃ παθέν', ἥκεις τὸν Κλυταιμῆστρας τάφον / στέψασα καὶ σπείσασα ν ε ρ ζ ο ις χ ο ἄς, fr. 912,1-3 K. σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι χοὴν / πέλανόν τε φέρω, Ζεὺς εἴτ' Αἴδης / ὄνομαζόμενος στέργεις | χο. in initio 4x ap. Aesch. (3x in *Ch.*), 3x ap. Soph., 3x ap. Eur. | (-)φερούσ. (~⁻²x) 4x ap. Aesch., 1 ap. Soph. (*OT* 381), 13x ap. Eur. | νερτέρο. (~⁻³₁⁻⁴) 3x ap. Aesch., 1x ap. Soph. (*Ant.* 602), 12x ap. Eur. (cf. *Or.* 123 νερτέρων δωρῆματα, ubi *Hermiona* *choephoros*, 1321), 1x ap. *Trag. adesp.* (*TrGF* F 285) | *Eu.* 107 χοάς τ' ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα (μειλιγμ. in fine 3x ap. Aesch., 1x ap. Eur. fr. 1053 K.) || 16 οὐδέν ποτ' ἄλλο πρaebebt Theopomp. fr. 33,4 K.-A., *Stratt.* fr. 49,2 K.-A. (οὐδέν ποτέ γ' ἄλλ' Ar. V. 984), cf. Soph. *Ai.* 1158 οὐδεῖς ποτ' ἄλλος ἡ σύ | καὶ γάρ (~⁻³₁⁻⁴: cf. e.g. Soph. fr. 201h R.² καὶ γάρ Ἀργείους ὄρῳ, Eur. *Ion* 418 στείχοψ' ἀν εἴσω. καὶ γάρ, ώς ἐγώ κλινω) et Ηλέκτρο. (~⁻⁴x⁻⁵: cf. e.g. *Ch.* 252 οὔτω δὲ κάμε τήνδε τέ, 'Ηλέκτρων λέγω) et δοκῶ (~⁻⁶: cf. e.g. Soph. *OT* 1111 τὸν βοτῆρο' ὄρῶν δοκῶ, *El.* 1361 πατέρα γάρ εἰσօρᾶν δοκῶ) persaepe in tragicis || 17s. ad στείχειν-πρέπουσαν vd. ad v. 11s. || 17 ad στείχ. vd. ad v. 11 | ἀδελφ. τ. ἐμ. (~⁻²x⁻³₁⁻⁴) 2x ap. Aesch. (hic et in *Th.* 1029), 1x ap. Soph. (*OT* 577, cf. 1481), 5x ap. Eur. (et cf. *Or.* 787) | II. XXII 242 et *Od.* II 70 πένθει λυγῷ, Eur. IA 1618 (*Clytaemestra* ὃς σου πένθους λυγῷ παυσάμην: || 18s. II. III 351s. Ζεῦ ἄνα δός τίσασθαι ὅ με πρότερος κάρ' ἔσογε / δῖον Αλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ύπὸ χεροὶ δάμασσον (cf. XV 115s.), Soph. *El.* 115s. (Electra) ἔλθετ, ἀρήξατε, τείσασθε πατρὸς / φόνον ἡμετέρου, Eur. *El.* 144 (Orestes) φόνον φρενεῦσι πατρὸς ἀλλάξων ἐμοῦ, 599 (id.) λέξον, τι δρῶν ἀν φονέα τεισάμην πατρὸς, 676 (senex ad Orestem) δός δῆτα πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην, 849s. φονέα δὲ πατρὸς ἀντετιμωρησάμην / τλήμων Ὁρέστης, 1189 (chorus ad Orestem) πατρὸς δ' ἐτείσας φόνον δικαίως, *IT* 558 (Orestes) πατρὸς θανόντος τήνδε τιμωρούμενος || 18 ad πρεπ. vd. ad v. 12 | ς Ζεῦ (~⁻²x) 1x (hic) ap. Aesch., 3x ap. Soph., 3x ap. Eur. (saepius in initio in tragicis), 1x ap. Lyc. (512) | Ag. 973 (*Clytaemestra*) Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχάς τέλει | δός με hic tantum in tragicis, alibi δός μοι (sed numquam ~⁻³x) | τείσασθαι (~⁻⁴x⁻⁵) *Th.* 638 | ad μόρ. vd. ad v. 8 (et cf. *Ch.* 927 π α τ ζ ος γάρ αἴτια τόνδε σούριζει μ ο ρ ο ν, *Eu.* 640 π α τ ζ ος προτιμῷ Ζεὺς μ ο ρ ο ν τῷ σῷ λόγῳ) || 19 πατρὸς in initio 13x ap. Aesch., 15x ap. Soph., 26x ap. Eur., 1x ap. Lyc. (41) | Eur. *Held.* 229s. γενοῦ δὲ τοῖσδε συγγενῆς, γενοῦ φίλος / πατηρ ἀδελφὸς δεσπότης | ad ξύμ. vd. ad v. 2 | Ag. 664 τύχῃ δὲ σωτῆρον ναῦν θέλουστ' ἐφέρετο | θέλων (~⁻⁵) hic tantum et ap. Eur. *Andr.* 23 (cf. et Aesch. *Th.* 354), saepius in fine | ἐμοὶ in fine saepe in tragicis | ad 'Ringkomposition' quae dicitur v. 2 γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτούμενῷ ~ v. 19 γενοῦ δὲ ξύμμαχος θέλων ἐμοὶ vd. Ag. 1 θεοὺς μὲν αἵτω τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων ~ 20 νῦν δ' εύτυχης γένοιτο' ἀπαλλαγὴν πόνων || 20s. *Ch.* 872-874 ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου, / ὄπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν / εἶναι, Soph. *OC* 113-115 σιγήσομαί τε καὶ σύ μ' ἐξ ὄδου πόδα / κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἔως ἀν ἐκμάθω / τίνας λόγους ἐροῦσιν | *Ch.* 767 ώς μάθω σαφέστερον, Eur. *El.* 100s. ώς συγγένωμαι καὶ φόνου συνεργάτιν / λαβὼν τὰ γ' εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω, *Hel.* 1202 ἴνα σαφέστερον μάθω, 1522 ώς ἀν ἐν βοσχεῖ μάθης, (*Rh.*) 473 ώς ἀν μάθωσιν, fr. 346 K. ώς σαφῶς λέγω, Ar. *Ra.* 322 ώς ἀν εἰδῶμεν σαφῶς || 20 *Ch.* 899 Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν; | Πυλάδη, in initio 2x ap. Soph., 10 ap. Eur. | ἐκποδῶν (~⁻³₁⁻⁴) ap. *Ch.* 693 κάκποδῶν εῦ κείμενα, 8x ap. Eur., 1x ap. Achae. (*TrGF* 20 F 17,5), 1x ap. Ezech. (57) || 21 μάθω in initio hic tantum | ad γυναικῶν (x⁻²x) vd. ad v. 11 | Eur. *Hel.* 414s. ὄνομα δὲ χώρας ἡτίς ήδε καὶ λεώ / οὐκ οἰδ'; | *Ch.* 84-86 δμφαὶ γυναικεῖς, δωμάτων εὐθύμονες, / ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ / πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέροι, Eur. *Held.* 107s. ικεσίαν / ... ξένων προστροπάν | προστροπ. in fine hic tantum ap. Aesch., 1x ap. Soph. (*OT* 41), 2x ap. Eur.